

Stojíš jako vítěz,
však dávno jsi tu sám,
odjakživa oddáváš se
dvojitým hrám.
Známost tvář vždy schováš,
jen nastrčíš klam,
zmizíš zas a znova
vstříc dvojitým hrám!

V dálce křik sílí,
kdo může, utíká.
Ty zíráš, jak stoupá dým!
Dál - ještě chvíli
ty zpíváš do ticha
ódu na hořící Řím.

Obviníš "ty druhé",
prý, že lidem lžou,
přesně víš, co bude
s tvojí dvojitou hrou!
Sám bohatý duchem
víš, že nezavřou
bránu před tebou
a tvojí dvojitou hrou!

Tvůj plamen líže
jak jazyk démonů
a Řím už hoří devět dní!
Vypálíš skryše
a vše bez pardonů,
teď hoří tiše,
devátý den - poslední!

V dálce křik sílí,
kdo může, utíká.
Ty zíráš, jak stoupá dým!
Dál - ještě chvíli
ty zpíváš do ticha
ódu na hořící Řím.

Pak přijdou zvěsti,
prý pravdu upíráš,
nechápu, že jen touhle cestou jde se dát!
Téměř bez bolesti
nový věk otvíráš,
svůj odkaz šíříš,
navždy budou Tě znát!

V dálce křik sílí,
kdo může, utíká.
Ty zíráš, jak stoupá dým!
Dál - ještě chvíli
ty zpíváš do ticha
ódu na hořící Řím.